

Sommarskolan 2009

Söndagen den 21 juni åkte en fullpackad bil iväg från Skåne, med riktning mot Forshaga och Sommarskolan 2009. För andra året arrangerades Sommarskolan av Iréne Johansson genom Karlstadmodellen AB, med ett stort antal medarbetare.

I bilen fanns en stor del av det vi senare kom att kalla ”Team Melvin”. Det var Melvin själv, jag – Anna – Melvins mamma, Marianne – Melvins mormor, Elin – Melvins fadder och Liz – pedagog från förskolan (samt stödfamilj).

När vi åkt de dryga 50 milen och lastat av vårt bagage på Bergsgården (vandrarhemmet vi bodde på), fått i oss vars en pizza och redan hälsat på ett stort antal andra deltagare i Sommarskolan, styrde bilen tillbaka några mil söderut. I Karlstad hämtade vi upp resten av teamet, Christina och Liselott, pedagoger från skolan, som kommer att ta emot Melvin i förskoleklass hösten 2010.

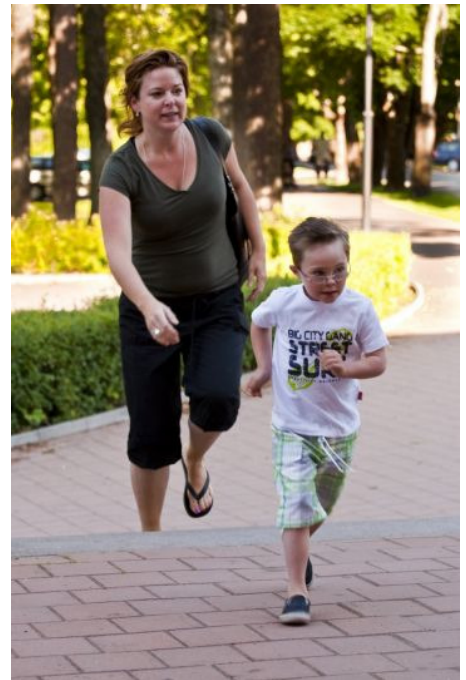
Nu var vi alla samlade och hann med en mysig och avkopplande avslutning på dagen med lite kex, ost, oliver och naturligtvis lite vin.

Fyra intensiva dagar låg framför oss med start på Forshaga Akademin klockan 8.00 varje morgon och slut vid ca 16.30. Vid dagens slut åt vi middag på samma restaurant som ordnade lunch till oss. Den låg på gångavstånd från skolan och gav oss en lagom promenad som vi så väl behövde för att stilla vårt rörelsebehov. Under timmarna på skolan vill jag inte påstå annat än att vi var mycket aktiva, men aktiviteten bestod mest i att lyssna, tänka och tala, med påföljande egen reflektion, så kroppen tog tacksamt emot lite rörelse vid lunch- och middagstid.

Alla dagarna var upplagda på samma sätt. Efter kort praktisk information rörande diverse olika saker startade första föreläsningen prick 8.15. Iréne höll själv i den och den handlade om den språkliga nivån som respektive dag fokuserade på, i ordningen: lexikon, grammatik, fonologi/prosodi, pragmatik. Föreläsningen varade ca 45 minuter. Den följdes sedan av en workshop vars innehåll knöts till det språkliga innehållet denna dag och handledes av Bjørg Grini och Monica Ingemarsson. De inledde diskussionen och sedan var utrymmet fritt för var och en att fråga, diskutera och

ge exempel. Workshop 1 följdes av workshop 2 som Annika Westermarck höll i, och som handlade om TAKK och där vi diskuterade mycket kring en tecknande miljö. Varje workshop varade en timme och alltså hann vi med även workshop 3 innan lunch. Den höll Jeanette Persson i och innehållet var tillgänglighet - delaktighet. Därefter serverades lunch och det gällde att hålla koll på tiden så att vi var tillbaka till 13.15 då Iréne startade sin andra föreläsning för dagen. Dessa eftermiddagsföreläsningar handlade om pedagogiken i Karlstadmodellen: familjecentrering/partnerskap, steget-före/på-väg-mot, struktur och tydliggörande pedagogik. Även den föreläsningen och dess innehåll följdes av en workshop som Iréne Olsén höll i.

Därefter tog Per Johansson över och drog igång workshop 5 som handlade om skolfrågor. Sen var det dags för den avslutande utvärdering av dagen innan middagen serverades.

Under hela dagen var Rigmor Boström rejält aktiv i sin materialverkstad där alla var välkomna att komma och skapa det material som man blivit rekommenderad under dagens logopedsession. Rigmor har en fantastisk koll och visste precis var hon skulle plocka fram allt som man behövde för att skapa materialet. Hela rummet var som en fantastisk ateljé som Rigmor fyllt med färdigt material att titta på och inspireras av och hela tiden skapades det nytt material tänkt till var och ett av de representerade barnen på sommarskolan, vilka var ca 18 st.

Iréne Johansson, Anna Lindskog och Carina Grahn höll i logopedsessionerna. Varje barn mötte en och samma logoped under en timme varje dag. Då fokuserades på dagens språkliga nivå, och varje barn och dess nätverk fick tips om hur man kunde arbeta vidare vad gällde språkutvecklingen. Den här timmen låg på ett rullande schema vilket innebar att trots att man missade det som hände samtidigt på sommarskolans allmänna schema, så missade man aldrig samma sak.

Klockan tio varje dag var det barnaktivitet i form av teater- och sångstund. Teatern bestod av "Hans och Greta" och givetvis tecknades alltihop. Sångstunden som följde innehöll också mycket tecken.

Tecknandet var det som faktiskt fungerade sämre än vad jag upplevde i fjol. Detta upptäckte jag först då Elin reflekterat över att här sitter vi och pratar om tecknande miljö, och hur vi ska kunna skapa och uppnå det. Men väl utanför det rummet så kan man inte ens här, bland personer som faktiskt har kunskap av både betydelse av tecknande och i rent funktionellt tecknande, se den tecknande miljön. Det var grymt att inte kunna säga emot detta, det var ett faktum som Elin upptäckt. Men på sätt och vis var det som att sätt fingret på spiken, plötsligt blir det klart hur svårt det är att skapa en tecknande miljö och vilket arbete som ligger framför oss när vi ska försöka skapa detta för våra barn. Men säkert är att vi måste börja med oss själva, och det är säkerligen det bästa sättet för att öka den tecknande miljön också. Det välkända begreppet ”vi lär av det vi ser andra göra, inte av det som de säger att vi ska göra” har ett innehåll med mycket styrka i verkligheten.

Workshopen upplevde jag i år betydligt bättre än förra året. Detta berodde säkerligen på att det på förhand utsetts någon till att leda workshopen och som därmed var förberedd på innehållet och kunde få igång diskussion på ett bra sätt.

Under Melvins logopedsessioner med Iréne, fokuserade Iréne väldigt mycket mot pedagogerna från skolan. Vi gjorde en snabb kartläggning var Melvin befann sig inom dagens språkliga nivå, sedan prövade vi material och diskuterade kring metodik. Naturligtvis blev det en konstig situation för Melvin. Han utförde språkträning med Iréne som han inte känner särskilt väl, och runt honom satt sju andra vuxna och tittade på honom. Detta vände han sig dock vid och de sista dagarna tittade han gärna upp för att kontrollera att vi alla satt kvar och att vi tittade på vad han gjorde. Snacka om ”team Melvin”. Under de fyra dagarna arbetade vi fram en ny lathund för språkträningen. Och som sagt hela tiden diskuterade vi hur detta skulle kunna fungera i skolan, dels individuellt för Melvin men även för hela gruppen.

Det var bara under logopedsessionen som Melvin var i totalt fokus. Resten av dagen hade ett innehåll som vi andra gärna ville tillgodogöra oss. Men någon var ju tvungen att se till Melvin. Teater- och sångstund fanns ju att tillgå en stund på förmiddagen, så även ett ishockeyspel där pucken fick utgöras av en kapsyl (det

fungerade jättebra). Runt om skolan fanns fina gräsytor att röra sig på och lite bollar, såpbubblor mm. fångade uppmärksamheten till viss del. Förutom detta hade jag packat ner både Nintendo DS och datorn (båda laddade med spel) så att Melvin kunde sitta och arbeta med detta också. En plats invid väggen, ett par hörlurar på, så störde han ingen, och vi andra kunde lyssna på föreläsning och diskutera i workshop, medan Melvin sysselsatte sig själv.

Reflektioner från många av de andra deltagarna bestod i hur väl det verkade fungera kring Melvin. Engagerade föräldrar och anhörig fanns runt alla barnen som var med på sommarskolan, även en resursperson eller annan personal från förskola eller skola var inte heller ovanligt. Men att få med två personer från mottagande skola och dessutom ett helt år i förväg väckte både frågor, intresse och stora ögon.

Tidningen "Värmlands Folkblad" kom, och Melvin och Liz hamnade på första sidan. Ett ganska stort reportage på två sidor fanns längre in i tidningen. Där kunde man läsa om Karlstadmodellen och hur språkträningen utvecklar kommunikationen, samt värdet av och rätten till stöd och möjligheter.

Resten av familjen, d.v.s. Per, Anton, Lucas och Tanya, samt barnens farfar var under dessa dagar inte speciellt långt ifrån oss. Närmare bestämt på en flotte flytandes på Klarälven med strömmen bara en liten bit norrut. Flotten byggde de själv med hjälp av en guide. Under fyra dagar flöt de fram och nätterna tillbringades i tält på land. Anton och Lucas fick på detta vis också lite "egen tid" tillsammans med Per och sin farfar. Jag skulle ljuga om jag påstod något annat än att de vanligtvis får ta ganska mycket hänsyn och stå tillbaka på ett eller annat sätt, till förmån för Melvins behov.

Efter fem, för oss alla mycket intensiva men ändå väldigt olika, dagar var vi åter samlade hemma i Lödde. Det kan tyckas verka rätt stillsamt och lugnt att flyta fram på en flotte, men de berättade att så var det visst inte. Att försöka styra flotten för att inte åka in i och fastna i

trädgrenar mm. vid kanten gjorde att de fick vara både uppmärksamma och ta i en del med stavar, paddlar mm.

I fjol när Melvin och jag var på sommarskola, var de andra och fjällvandrade. Jag undrar vad det kan tänkas bli nästa år när det förhoppningsvis är dags för Sommarskola 2010.

Tack till hela ”Team Melvin” och alla ni andra som arbetade och deltog i Sommarskolan 2009. Fantastiska dagar som berikade mig mycket. Så hoppas jag också att det känns för er!

Jag skulle vilja avsluta med ett citat från Iréne Johansson i tidningsartikeln i Värmlands Folkblad onsdagen den 24 juni 2009:

”För mig är de barn. De har en egenskap, bland alla andra egenskaper, som innebär en kromosomrubbning. Det är inte säkert att det blir den starkaste egenskapen.”

/Anna